

תלמודו בידו

דף כג עמוד ב

א] האם טבול יום כשר לעשיית הפרה ?

ב] שפופרת שהתקינה חבר כדי לתת בתוכה אפר פרה, כיצד מכשירה כדי להוציא מלבן של צדוקים ?

ג] זב שישב על כלי שאינו עומד לישיבה, האם הכלי טמא משכב ומושב ?

ד] האם בעשיית הפרה גזרו שאף דבר שאינו ראוי למשכב ומושב טמא מדרס ?

ה] האם הלבונה שבקרבן המנחה, והגחלים שעל מזבח החיצון, מקבלים טומאת אוכלים ?

א] כשר. שנאמר "והזה הטהור על הטמא", והרי "הטהור" מיותר [שכבר נזכר בפסוק הקודם]. אלא מלמד שאפילו טהור כל שהוא, כגון טבול יום, כשר לפרה. אך הצדוקים אומרים שטבול יום פסול.

וכדי להוציא מלבם, היו מטמאים את הכהן השורף את הפרה בשרץ, וטובל.

ב] ר' אליעזר: מטבילה, ומשתמש בה קודם הערב שמש. ויש בכך היכר לצדוקים: לסתמא דגמרא, כיון שסתם כלי שנגמר בטהרה צריך טבילה והערב שמש. לרב, החמירו בפרה שכלי הנגמר בטהרה יהא דינו כטמא מת בשביעי שלו. ומטמא אדם וכלים, אך אינו צריך הזאת שלישי ושביעי.

ר' יהושע: מטמא אותה בידים, ואחר כך מטבילה ומשתמש בה קודם הערב שמש.

ג] אינו טמא טומאת משכב ומושב [לעשותו אב הטומאה, אף בלי מגע הזב]. שנאמר "והיושב על הכלי אשר ישב עליו" [ולא ישב עליו], משמע שהכוונה לכלי המיוחד לישיבה.

אבל בכלי שאינו מיוחד לישיבה, אומרים "עמוד ונעשה מלאכתנו".

ד] לא גזרו, כי מעולם לא חידשו בפרה טומאה שאינה מצויה בשום מקום.

ה] מקבלים טומאת אוכלים, משום שחיבת הקודש מכשירתם לקבל טומאה.